

Sygn. akt VIII C 359/20

POSTANOWIENIE

Dnia 29 kwietnia 2021 roku

Sąd Rejonowy dla Łodzi-Widzewa w Łodzi VIII Wydział Cywilny

w składzie:

Przewodniczący: Asesor sądowy Justyna Stelmach

po rozpoznaniu w dniu 29 kwietnia 2021 roku w Łodzi

na posiedzeniu niejawnym

sprawy z powództwa (...) Spółki z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w T.

przeciwko R. G.

o wydanie gazomierza

w przedmiocie umorzenia postępowania w sprawie

postanawia:

umorzyć postępowanie w sprawie.

Sygn. akt VIII C 359/20

UZASADNIENIE

W dniu 17 kwietnia 2020 roku powód wystąpił przeciwko pozwanemu R. G. z pozwem o wydanie rzeczy.

Zarządzeniem z dnia 1 lipca 2020 roku powód został zawiadomiony w trybie art. 139¹ § 1 k.p.c., że odpis pozwu z załącznikami został doręczony pozwanemu w trybie doręczenia zastępczego, wobec czego powód został zobowiązany do podjęcia działań, o których mowa w art. 139¹ § 2 k.p.c. pod rygorem zawieszenia postępowania w sprawie.

Postanowieniem z dnia 10 grudnia 2020 roku Sąd zawiesił postępowanie w sprawie na podstawie art. 177 § 1 pkt 6 k.p.c.

W piśmie procesowym z dnia 1 marca 2021 roku powód wniósł o podjęcie postępowania w sprawie, załączając protokół z czynności podjętych przez komornika sądowego.

Postanowieniem z dnia 29 kwietnia 2021 roku Sąd umorzył postępowanie w sprawie.

Sąd zważył, co następuje:

Nowelizacją procedury cywilnej z dnia 7 listopada 2019 roku ustawodawca odszedł od koncepcji przyjmowania fikcji doręczeń pierwszego pisma procesowego wymagającego podjęcia obrony praw strony pozwanej, czemu dał wyraz w art. 139¹ k.p.c. Zgodnie z § 1 przywołanego przepisu, jeżeli pozwany, pomimo powtórnego zawiadomienia zgodnie z art. 139 § 1 zdanie drugie, nie odebrał pozwu lub innego pisma procesowego wywołującego potrzebę podjęcia obrony jego praw, a w sprawie nie doręczono mu wcześniej żadnego pisma w sposób przewidziany w artykułach poprzedzających i nie ma zastosowania art. 139 § 2-3¹ lub inny przepis szczególny przewidujący skutek doręczenia, przewodniczący zawiadamia o tym powoda, przesyłając mu przy tym odpis pisma dla pozwanego, zobowiązując do

doręczenia tego pisma pozwanemu za pośrednictwem komornika. W realiach niniejszej sprawy czynności, o których mowa w przytoczonym przepisie, zostały podjęte, a w ich wyniku powód przedłożył: 1) sporządzony przez komornika w dniu 28 sierpnia 2020 protokół (w dwóch różnych wersjach), z treści którego wynika, że adresata nie zastano w lokalu, 2) oryginał niedoręczonej korespondencji kierowanej do pozwanego. Przedsięwzięte przez powoda działania oraz ich skutek podlegały ocenie przez pryzmat art. 139¹ § 2 k.p.c., w myśl którego, powód w terminie dwóch miesięcy od dnia doręczenia mu zobowiązania, o którym mowa w § 1, winien złożyć do akt potwierdzenie doręczenia pisma pozwanemu za pośrednictwem komornika albo zwrócić pismo i wskazać aktualny adres pozwanego lub dowód, że pozwany przebywa pod adresem wskazanym w pozwie. Po bezskutecznym upływie terminu stosuje się art. 177 § 1 pkt 6 k.p.c. Oznacza to, że warunkiem sine qua non powyższej regulacji jest przedstawienie dowodu potwierdzającego aktualność adresu. W niniejszej sprawie powód nie sprostął nałożonemu na niego zobowiązaniu. Odnosząc się do załączonych dokumentów przypomnienia wymaga, że wynikające z art. 139¹ § 2 k.p.c. „potwierdzenie doręczenia” pisma pozwanemu za pośrednictwem komornika lub „dowód, że pozwany przebywa pod adresem wskazanym w pozwie” podlegają regułom dowodzenia zawartym w art. 227 i następnym k.p.c., a także ciężarowi dowodów zgodnie z art. 6 k.c. i art. 232 k.p.c., przy uwzględnieniu oceny przez Sąd przedstawionych dowodów według reguł wynikających z art. 233 k.p.c. Wskazać ponadto należy, iż w myśl art. 3a § 2 ustawy z 22 marca 2018 roku o komornikach sądowych, jeżeli adresata nie zastano przy próbie doręczenia, komornik ustala, czy adresat zamieszkuje pod wskazanym adresem. W tym celu komornik może żądać niezbędnych informacji od podmiotów wymienionych w art. 761 § 1¹ pkt 13 k.p.c. pod rygorem przewidzianym w art. 762 k.p.c.. Treść dokonanych ustaleń komornik wciąga do protokołu, do którego przepis art. 809 k.p.c. stosuje się odpowiednio. Zgodnie zaś z § 3, jeżeli próba doręczenia okaże się bezskuteczna, a zgodnie z ustaleniami komornika adresat zamieszkuje pod podanym adresem, w oddawczej skrzynce pocztowej adresata umieszcza się zawiadomienie o podjętej próbie doręczenia wraz z informacją o możliwości odbioru pisma w kancelarii komornika oraz pouczeniem, że należy je odebrać w terminie 14 dni od dnia umieszczenia zawiadomienia. Jeżeli pod wskazanym adresem zastano dorosłego domownika adresata, o możliwości odbioru pisma poucza się dodatkowo tego domownika. W przypadku bezskutecznego upływu terminu do odbioru pisma, pismo uważa się za doręczone w ostatnim dniu tego terminu, a komornik zwraca pismo podmiotowi zlecającemu doręczenie informując go o dokonanych ustaleniach oraz o dacie doręczenia. Z powyższego wynika domniemanie odbioru pisma doręczanego w trybie przewidzianym w art. 139¹ § 2 k.p.c. w ostatnim dniu 14 dniowego terminu, warunkowane jednak uprzednim ustaleniem przez komornika, że adresat zamieszkuje pod podanym adresem. W ocenie Sądu w realiach niniejszej sprawy brak jest zaś podstaw do przyjęcia, iż rzeczone przesłanki, pozwalające na przyjęcie takiego domniemania, zostały spełnione. W pierwszej kolejności wyjaśnienia wymaga, że powód przedłożył dwa różniące się od siebie treścią protokoły z tej samej czynności komornika, podjętej w dniu 24 sierpnia 2020 roku, w godzinach 17:50-18:00. W pierwotnym protokole (k. 35) komornik wskazał wyłącznie, że nie zastał adresata oraz ustalił, iż zamieszkuje on pod wskazanym adresem. W protokole z k. 49 dopisano natomiast, że w trybie art. 761 § 1¹ pkt 13 k.p.c. rozpytano sąsiadów, którzy wskazali, iż pozwany mieszka pod wskazanym adresem, przy czym osoby te odmówiły złożenia podpisu pod protokołem. Jednocześnie, ani powód, ani komornik nie wyjaśnia, dlaczego owa dodatkowa uwaga nie znalazła się w pierwotnie sporządzonym dokumencie, co podważa jej wiarygodność. Niezależnie od powyższego uwypuklenia wymaga, iż tak sporządzone protokoły nie wyjaśniają, kto dokładnie został rozpytany na okoliczność zamieszkiwania pozwanego w lokalu, do którego udał się komornik, w oparciu o jakie przesłanki (obserwacje) twierdzenia te zostały wypowiedziane (nie wiadomo, jak często pozwany bywa w lokalu, o jakich porach, czy zamieszkuje sam, czy też są inni domownicy itp.). Wskazana rozbieżność w załączonych protokołach, a także ogólnikowość podanych w ich treści informacji dają asumpt do wniosku, iż informacje przedstawione przez powoda nie poddają się żadnej weryfikacji. Nie budzi przy tym wątpliwości, że adres rejestracyjny, w tym ujawniony w systemie PESEL-SAD, nie stanowi dowodu na zamieszkanie strony pod konkretnym adresem.

Na koniec wyjaśnienia wymaga, że wyłącznie skuteczny wniosek o podjęcie postępowania w ciągu trzech miesięcy od daty postanowienia o zawieszeniu postępowania tamuje umorzenie postępowania na wskazanej podstawie z art. 182 § 1 pkt 1 k.p.c. (por. uchwała SN z dnia 18 listopada 2015 roku, III CZP 74/15, OSNC 2016/12/136), co w niniejszej sprawie nie miało miejsca.

Mając powyższe na uwadze, na podstawie art. 182 § 1 pkt 1 k.p.c orzeczono jak w sentencji.